

SÖRMLANDSLÅTEN

35. Melodier med omstämd fiol har ofta av spelmännen utförts med pizzikaton och flageoletter. I repris 2 takterna 2, 4, 5 och 6 finns en krumelur över noterna. Det är skrivet på samma sätt i både Gustafssons och Denckers avskrifter och avser förmodligen pizzikato.

Över de tre sista takterna står "Flöjtiss". Dessa tre takter är i Denckers avskrifter bisserade och där står "2 gång: en oktav högre än vad utsatt är", vilket man får med flageoletter.

I andra och tredje reprisen ger inte i någon av versionerna repris-, bisserings och d'al segno-tecken någon helt klar vägledning om i vilken ordning takterna har spelats.

Leif skriver i sin ledare om Östergötlands spelmansförbunds hyllningsvers. Den kommer i nästa nummer av Sörmlandslåten.

Innehåll:

Det bästa jag vet	2
Årsmöteskallelsen	3
Spelmansförbundet 70 år	4
Eskilstuna spelmansgille jubilerade	5
Årsmötesvalsen	6
Spelmän, finns ni?	6
Franz Berwald	7
Vart tog dansmusiken vägen	9
"Hambopolka" ur Widmarks notbok	10
Sörmländska riksspelmän	11

Manus till nästa Sörmlandslåt sänds till Birgitta Stenberg, Sjömansvägen 26, 151 38 Södertälje senast den 31 mars 1996.

Framsidan: Noter ur Lindblomshäftet.

Ansvarig utgivare: Leif Johansson

Det bästa jag vet...

Jag vet inte vad som är det bästa jag vet. Det kan vara så många saker. Det beror så mycket på hur man mår, vem man är tillsammans med för tillfället, vad det är för väder eller när på dagen det är!

När jag t ex sitter på en restaurang är det bästa jag vet att få sätta tänderna i en blodig konjaksflamberad pepparstek och kanske njuta av ett gott rött vin till. Men när jag sitter med goda vänner och glammar och myser i den varma, sköna Hembygdsgården i Malmköping en kall vinterdag kan det bästa jag vet vara korngryn och knaperstekt fläsk med lingonsylt, riktigt mycket stekflott och därtill en gammal hederlig svagdricka.

När jag på vintern varit ute på en riktigt långpromenad, eller för all del en skidtur, är det bästa jag vet när jag kommer in, en kopp rykande het glögg, men när jag i juli har ägnat hela dagen åt att rensa ogräs är det bästa jag vet en källarsval pilsner!

Det bästa jag vet kan vara att få resa bort. Bort från vardagens stress och plikter, bort till en främmande plats där jag kan koppla av, där jag kan vara bara mig själv och ta dagen som den kommer. Men konstigt nog blir det efter ett tag så, att det bästa jag vet är att få åka hem. Hem till det egna hemmet. Hem till gamla rutiner. Hem till ordning och resa och - eftersom jag ofta är ute på speljobb - sist men inte minst, hem till den flicka jag älskar! *Hon* är det bästa jag vet!

Det bästa jag vet är att dansa. Dansen är för mig något stort. I dansen kan man leva ut sina känslor. Det bästa jag vet kan också vara att sitta i ett kök och grogga en liten stund för att sen ta taxin till Folkets Park och dansa foxtrot och bugg till dansbandsmusik.

Det bästa jag vet är ofta att ta fram fiolen och spela. Antingen man är hemma eller långt borta passar det ofta bra att spela en liten stund. Det kan vara ett par låtar ensam hemma på kammaren eller på hotellrummet, eller det kan vara till dans någonstans i Sverige tillsammans med mina spelkompisar. Just att spela fiol är nog det som oftast är det bästa jag vet. Man kan glädja människor med musiken. Man kan glädja sig själv om man är ledsen eller deppig. Och man kan också glädja andra, som lyssnar eller dansar till. Och just att glädja andra människor måste väl vara det bästa man vet för de flesta - kanske alla?!

Det bästa som finns kan vara så mycket! Inget är rätt eller fel. Det man mår bra av för tillfället är det bästa som finns!. Och det bästa som finns är väl att må bra, eller hur?

Njut av livet,
säger Eder Leffe

Kallelse till
ÅRSMÖTE

i Malmköping lördagen den 16 mars 1995

- 13.00 Samling med kaffe och smörgås på Malmköpings Vårdshus
- 14.00 Årsmötesförhandlingar i Församlingshemmet
- 17.00 Middag på Vårdshuset

För det kraftigt subventionerade priset av 130:- serveras varmrätt, öl eller vatten, dessert och kaffe.

Anmälan genom att betala in 130:-/person till spelmansförbundets postgiro 122474-0, senast den 5 mars 1996.

Är du vegetarian eller av någon annan anledning vill ha specialmat ringer du till Birgitta Stenberg tel 08-550 133 43 senast den 8 mars 1996.

Södermanlands Spelmansförbund 70 år

I fjol fyllde som bekant Spelmansförbundet 70 år. Vi är alltså med det Sveriges äldsta spelmannsförbund.

Den 2 december hade vi bjudit in till stor jubileumsmiddag på Vårdshuset i Malmköping. På något vis känns det ju som om spelmannsförbundets hjärta finns där. Gustaf Wetterstugan ligger där, vårt arkiv finns där och det har blivit tradition att ha våra årsmöten där. I Malmköping finns också lite av den rätta känslan för det gamla, traditionella kvar, bland de boende, som tillsammans med Kebab-barer och pizzerior, som ju hör den nya tiden till, bildar ett samhälle med en lagom blandning av gammalt och nytt.

Jubileumsmiddagen blev en hejdundrande fest. Inbjudna var representanter från våra grannförbund, vi hade spelmän från Östergötland, Närke och Uppland, som några av våra hedersgäster.

Särskilt inbjuden var också Maj Eriksson i Flenmo, som jag själv tyckte det var speciellt roligt att få träffa. (Flenmo-epoken i Spelmansförbundets historia är ju något enastående, som de äldre pratar om fortfarande.)

Hela middagen inramades med en myckenhet av skön musik och sång och vackra tal från många håll. Speciellt minns jag Brita Ehlerts mästerligt allittererade hyllningsepos, med vilket hon frambar Östergötlands Spelmansförbunds hyllning, och eftersom jag inte vill undanhålla någon detta delikata poem kommer jag att härmed återge detsamma, med Britas samtycke.

Vårt spelmannsförbund fick också mottaga en rad mycket fina gåvor från olika håll, och där minns jag särskilt Håkan Carlssons från Eskilstuna fina träskulptur med vilken frambars hyllningar från Eskilstuna Spelmansgille.

Efter middagen som tog nästan fyra timmar - nej det kändes inte långt, det var så mycket gemyt - fyllde vi hela huset med musik och dans. Några satt nere i puben och spelade nyckelharpa och fick många nyfikna blickar och lustiga kommentarer av den därstädes sittande öltörstande lokalbefolkningen. Bland annat hördes följande replik: "Ja, sånt där får vi nog höra mer av nu när vi gått med i EU!". Vad hon nu menade med det, hon som sa så...

I matsalen röjdes borden bort och sen utbröt dans. Dansspelmännen stodo på kö för att få utöva sin musik till rytmisk rörelse och golvet fylldes snabbt av danssugna människor. I varje rum, i varje prång satt folk och spelade eller pratade och kvällen eller natten blev sen innan det hela tog slut och alla var vi överens om att det här ska vi minsann göra om snart igen.

*Leif Johansson,
som själv deltog med liv och lust*

Eskilstuna Spelmansgille jubilerade

1986 väckte Lars Thurborg en idé om att starta ett forum för folkmusiker. Han tog kontakt med Karl V. Brokvist och Lars Härås. Dessa tre skissade några riktlinjer och kontaktade Sörmlands Radio och den 25/10 1985 blev dessa intervjuade och fick vidareutveckla sina tankar och utlyste i radion om ett möte på ABF. Till detta möte den 29/10 mötte ett 40-tal intresserade upp. Detta var ett gensvar långt utöver vad de hade tänkt sig. En interimsstyrelse valdes, som uppmanade medlemmarna att komma in med namnförslag.

Vid nästa möte antogs namnet Eskilstuna Spelmansgille och förslag till stadgar hade tagits fram, vilka godkändes och stadfästes.

Lars Thurborg blev Spelmansgilletts förste ordförande. Efter några år valdes Ulla-Britta Wistrand som ordförande och nuvarande heter Jan Eriksson.

Vi är nu åttiofem medlemmar. Vi träffas en gång varje månad för gemensamma övningar och övar på gemensamma allspelslåtar. Dessutom har vi varje år haft flera offentliga speluppdrag inom Eskilstuna kommun.

Årets folkmusikaliska händelse - varje år - är spelmansstämman i Folkets hus, dit mellan 80-100 spelmän möter upp. Omkring tusen personer kommer och går

under eftermiddagen och sitter och lyssnar en stund. Kvällens dans trådes till olika musikgrupper, som avlöste varandra.

Denna aktiva förening celebrerade detta med en jubileumsfest den 18 november i Fors församlingshem, där femtiotvå personer deltog och dessa hälsades välkomna av Eskilstuna Spelmansgilles ordförande, Jan Ericsson. Han vände sig då särskilt till Södermanlands Spelmansförbunds ordförande Leif Johansson som tillsammans med sin Lotta hade gett sig ut i den kalla vinterkvällen för att fira och spela med oss.

Dessutom var medlemmar ur Visans Vänner inbjudna, eftersom spelmansgillet haft samarbete i gemensamma framträdanden med Visans Vänner. Spelmansgillet har också varit inbjudna till Visans Vänner höstfester. Denna kväll framträdde sångarna/trubadurerna under kvällen. Och naturligtvis spelade vi i Spelmansgillet flitigt under kvällen.

Kvällens toastmaster var Torsten Gau, som också gav en kort resumé över den tioåriga verksamheten.

Det var allt igenom ett fint jubileum, fyllt med sång, musik och trivsamt samvaro.

Nils Bengtsson

SPELMANS-STÄMMA

i FOLKETS HUS, ESKILSTUNA
Lördag 2 mars 1996, kl 14-24

Från kl 14.00

(Spelmännen samlas 13.45 för att stämma!)

- Spelmansstämman öppnas
- Allspel från scenen
- Musikframträdande av olika musikgrupper
- Rekarne Folkdansgille
- Buskspel i olika lokaler
- Dansinstruktion för dansborgarmärket

Från kl 18.30 (ungefär)

DANSEN BÖRJAR
Spelgrupperna
avlöser varandra
och spelar
GAMMALDANS
till kl. 24.00

Hantverksutställning - Servering

GRATIS INTRÄDE!!!

Arrangör: Eskilstuna Södermanlands
Spelmansgille Spelmansförbund

Årsmötesvalsens

Upptecknad efter Ingvar Andersson som lärt sig den av Edvard Petersson, Skebokvarn

Spelmän, finns ni?

Var håller alla Sörmländska spelmän hus?

Vi har efterlyst uppgifter om er, för att på så sätt kunna få en så komplett samling som möjligt till utgåvan av boken Sörmländske spelmän. Ingen har svarat.

Tag nu och skriv ner lite om er själva, det behöver inte vara en lång uppsats, bara lite som talar om att "JAG FINNS". Skicka detta till: Sörmländske spelmän, c/o Christina Frohm, Kommendörsgatan 4, 114 48 Stockholm

Det kom ett brev till ordföranden...

Hej Leif

ett gott nytt år för Dig och våra andra spelmanskollegor. Jag bifogar en av mig författad text om den svenske tonsättaren Franz Berwald. Texten vill jag gärna publicera i nästa nummer av Sörmlandslåten. Berwald var en romantisk tonsättare som närmast kan jämföras med Beethoven, Schubert och Mendelssohn - Bartholdy. I flera verk lät han sig inspireras av den svenska folkmusiken. Här i sitt hemland har han länge varit nästan okänd. Lagom till hans 200 års jubileum borde man göra ett ryck för att ändra på detta. Själv vill jag dra mitt strå till stacken genom att skriva om honom. Våra spelmansbröder är alla musikintresserade. Det borde inte vara helt likgiltigt för dem vad deras landsman Berwald åstadkommit i musikområdet på sin tid. Låt 1996 bli ett stort jubileumsår för den svenska musiken och Sveriges egen Beethoven - Franz Berwald.

Hälsningar

Frank Zintl, Nyköping

1996 200 år Franz Berwald (1796 - 1868)

1996 är ett stort jubileumsår för den svenska musikhistorien. Eller borde vara det.

Vem var då Franz Berwald?

De flesta känner hans namn bara tack vare Berwaldhallen i Stockholm. Berwald erkändes knappt av svenska folket under sin livstid. En utnämning till professor i kompositionslära kom alldeles för sent (1867). Läget sedan dess har ty-

vär knappt förbättras. Med tanke på Berwalds förtjänster inom den klassiska svenska musiken borde det vara en angelägenhet av riksintresse att fira hans 200-års dag.

Berwald placerade den svenska musiken, särskilt orkestermusiken men också kammarmusiken, på den musikhistoriska världskartan. Han var också den förste svenske kompositör som i betydelse och begåvning kunde jämföras med sina sam-

tida kollegor ute i Europa. Medan Roman hundra år tidigare egentligen bara var en kopia av Händel och Telemann kunde Stockholmarens Berwald utan vidare nämnas tillsammans med Mendelssohn-Bartholdy, Schumann, Chopin, Brahms och Liszt.

Hans verkkatalog i utdrag ("det bästa"):

2 operaverk:

Drottningen av Golkonda
Estrella de Soria

5 symfonier (varav en helt förlorad, en rekonstruerad efter pianoutdrag)

5 symfoniska dikter

1 violinkonsert

1 pianokonsert

3 stråkkvartetter

1 septett

1 violinsonat

Därtill diverse andra verk som pianostycken, pianotrion, två operetter, en sextett med sång etc.

Berwald fick sin musikaliska utbildning i sin hemstad Stockholm, där han ingick som violinist i det kungliga hovkapellet. När han efter en misslyckad premiär av sin violinkonsert (1828) förstod att han ej kunde räkna med att tas på allvar i sitt eget hemland flyttade han ner till kontinenten, där han hade rötter på faderns sida. Han bosatte sig i Berlin, där han bedrev en ortopedisk mottagning, och senare (ca 1849) fortsatte han till Wien, där han i den musikaliska omgivningen inspirerades att återigen och på allvar satsa på musiken. Inom fem år, fram till 1845, tillkom ej mindre än fyra symfonier och fem symfoniska dikter. År 1849 tvingades han av politiska oroligheter att söka sig hem till Sverige. Där trodde han att han kunde bygga vidare på de musikaliska framgångarna från tiden i Wien. Men icke.

I Sverige blev han inte bättre mottagen än när han lämnade landet 20 år tidigare. I Österrike däremot hade han blivit utnämnd till hedersmedlem i det högaktade Mozarteum-sällskapet i Salzburg.

För att tjäna sitt bröd flyttade han efterhand till Norrland, där han anställdes som bruksdisponent vid Sandö glasbruk, där Sandöbron nu drar förbi. En hög och aktad befattning alltså men ändå en musikalisk isolering. På Sandön skrev han mest kammarmusik, som han hoppades kunna få en avsättning för i det på hans tid föga symfoniska landet Sverige. Kompositionen hade återigen blivit en bisyssla. Han sponsrade en ung pianotalang från Ångermanland, Hilda Thegerström, med både undervisning och originalkompositioner. Pianokonserten och en del pianoverk samt pianokvartetterna är direkt skrivna åt henne, violinsonaten åt henne och Berwald själv, som var konsertviolinist (se ovan).

Denne märklige man blev alltså aldrig särskilt uppskattad av sitt eget folk och är det knappast idag heller, i motsats till den mycket mindre betydelsefulle Roman eller Bellman, som stal sina flesta melodier, samt till alla dem som kom långt efter Berwalds tid, t ex Peterson-Berger, Alfvén och Stenhammar. När han 1867 äntligen fick något av det erkännande i den svenska musikvärlden som han så väl förtjänade hade han bara ett år kvar att leva. Han blev utnämnd till professor i kompositionslära vid Stockholms konservatorium men hann aldrig utnyttja sin nya - och sista - anställning. Efter döden föll han och hans verk i glömska. Ännu idag är intresset för honom svalt hos hans svenska landsmän. Med tanke på alla dessa omständigheter kan sägas att han - om man bortser från denna alltför sena utnämning - ej fick något varaktigt erkännande som motsvarade hans livsverk.

200-års jubileet kan vara ett utmärkt tillfälle att ändra på detta och skänka Berwald och hans verk den uppmärksamhet som både personen och musikverken så väl förtjänar.

Frank Zintl, Nyköping

Vart tog dansmusiken vägen?

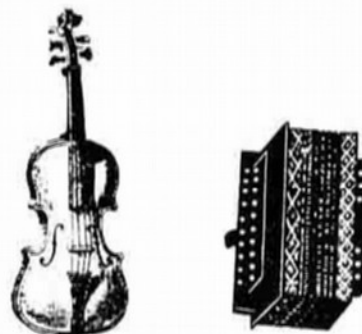
Frågan kan tyckas något märkelig, men är enligt mitt förmenande berättigad. Jag ska förklara mig.

I slutet av 1800-talet reser Karl Peter Leffler runt i norra Sörmland och tecknar upp låtar. I sin bok, som publicerades 1899-1900, katalogiserar han folkmusiken i fem olika kategorier. Visor, sånglekar, rop, bröllopsmusik och dansmusik. Andra upptecknare må ha haft andra indelningar men gemensamt har varit att folkmusiken har alltid varit en funktionsmusik, d v s man har gjort något eller utfört något till den. Det må vara rörelser i en sånglek eller dans eller helt enkelt att söva ett litet barn med. Idag har tillkommit en ny kategori: konsertmusik.

Folkmusiken har flyttat upp på scenen. Och det är väl bra att folkmusiken hittat upp på scenen.

Men vi får inte därmed glömma den ursprungliga funktionen. Risken är att folkmusiken blir en musik att enbart lyssna på - att den blir tekniskt och musikaliskt perfekt men väldigt tråkig och könlös för oss som dessutom vill dansa till den. Jag tycker mig redan märka tendenser till det i den flod av folkmusikplattor, som sköljer över landet och bland de unga spelmän som dyker upp på spelmansstämmor och folkmusikfestivaler. Många av dem är oerhört skickliga på sina instrument, men kan inte spela dansmusik.

Det finns, som jag ser det, flera anledningar till detta. En är den stora fixeringen vid skivor. Det är idag väldigt viktigt att producera en CD för att märkas. De speltillfällen, som idag erbjuds, är i många fall enbart konserter eller en kombination av konsert och dans och det gör att den musik man producerar på sin CD är en arrangerad konsertmusik med djärva klanger och häftiga rytmer, men som inte passar särskilt bra att dansa till. (Konstigt nog, får man tillägga, för bland dansare ropas det efter bra dansplattor idag.) En del av skulden till att dansmusiken glöms bort har även Folkmusikfestivalen i Falun, som konsekvent vägrar tillträde till dansare på scenen.

Här hyllas konsertformen, med spelmän spelandes en musik som plockats ur sitt sammanhang. Jämför med grannen/kollegan Rättviksdansen - eller Rättvik Folklore Festival som de valt att kalla sig nu för tiden - som ju är en folkdansfestival. Ingen skulle väl där komma på tanken att vägra spelmän på scenen?

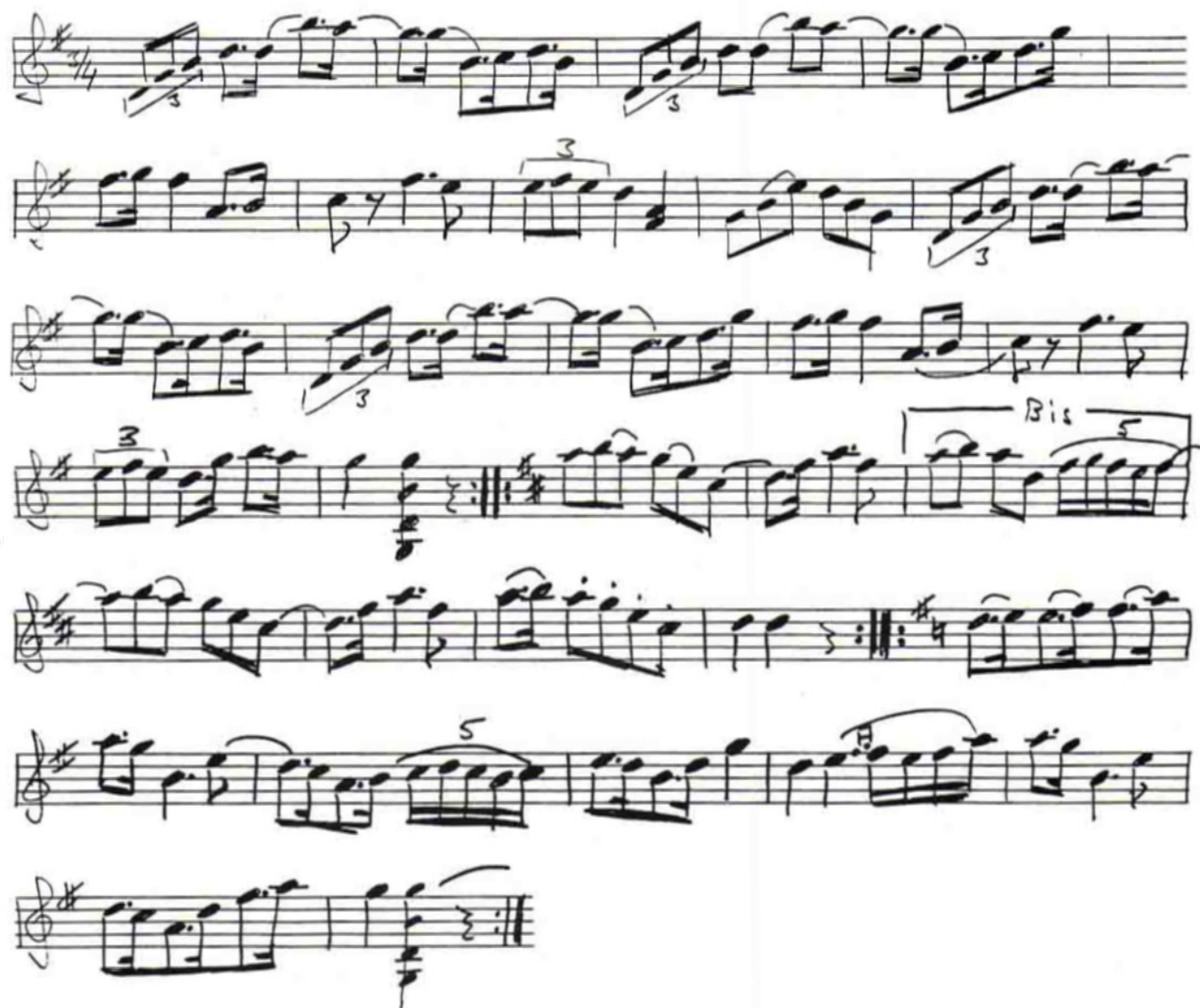
Jämför även med Zornmärkesuppspelningarna där de uppspelande har rätt att ha med sig dansare vid uppspelningstillfället. Tyvärr är det väldigt få - om ens någon - som numera utnyttjar den möjligheten, men det kanske bara är ytterligare ett symptom på samma företeelse?!

De utbildningar som idag finns för spelmän, har också ett visst ansvar här tycker jag. Det borde vara självklart med dans i läroplanen på dessa utbildningar och även praktisk tillämpning med spel till dans med kritiska dansare.

Själv spelar jag gärna i konsertform, men mycket hellre - och bättre - till dans. Är det kanske dags att skapa ett "Dansspelmansmärke" med årliga uppspelningar med dansare som jury? Det är en tanke som har väckts tidigare från andra håll, vet jag. Vi måste försöka få tillbaka lite av statusen att vara en duktig dansspelman, för det är minnsann inte det sämsta.

Tycker Leif Johansson, Huddinge, Södermanland

"Hambopolka" ur Widmarks notbok

Riksspelmän, Södermanland 1933 - 1994

Detta är de spelmän vi har hittat som under åren 1933 - 1995 blivit riksspelmän. De är alla boendes i Sörmland och/eller spelandes sörmlandslåtar. Det kan finnas ytterligare riksspelmän i Sörmland då 57 ej gått att placera i landskap p g a ofullständiga uppgifter i protokollen. Listan är sammanställd av Gösta Sandström och kompletterad av Christina Frohm. Kommer ni på fler som listan ska kompletteras med, så hör av er till Christina.

namn	född år	uppspelningsår	ort		instrument
Ahlberg Rickard	1887	1938	Malmköping		fiol
Andersson Axel	1909	1945	Flen	silver	fiol
-"-	-"-	1990	Nyköping	guld	-"-
Andersson Elna	1913	1990	Nyköping		fiol
Andersson Folke	1912	1977	Österby bruk		fiol, nyckelharpa
Andersson Gustaf	1883	1959	Borås		fiol
Andersson Yngve	1919	1987	Västerås		fiol
Arnerdal Elisabeth	1966	1992	Växjö		fiol
Björklund Hjalmar	1871	1945	Flen		fiol
Blomberg Arne	1940	1994	Linköping		fiol
Boström Ivar	1886	1973	Södertälje		fiol
Eklund Anders	1947	1977	Österbybruk		silver- och kontra- basharpa
Forsberg Sven	1892	1945	Flen		fiol
Frohm Christina	1948	1966	Mora		fiol
Frykmo Håkan	1960	1983	Västerås		klarinet
Hellberg Sivert		1962	Umeå		fiol
Hultström Ivar		1946	Stockholm	guld	
Jansson Bernhard		1933	Stockholm		fiol + nyckelharpa
Johansson Jan Martin	1916	1945	Flen		fiol
Johansson Leif	1955	1983	Västerås		fiol
Jönsson Verner		1961	Östersund		fiol
Karlqvist P. Olof		1946	Stockholm		fiol
Karlsson Clas Ivar	1886	1952	Göteborg		fiol
Landström Kjell	1948	1993	Degeberga		silverbasharpa
Lundgren Ulf	1953	1986	Mora		fiol
Melin Nils Evert	1913	1945	Flen		fiol
Olsson Bernt	1935	1990	Nyköping		stråkharpa
Pettersson Hugo	1892	1945	Flen		fiol
Thorsell Johan	1881	1948	Malung		fiol

DANSHUSET

BRUKARHUSET
SÖDERMANNAGATAN 31
SÖDERMALM STOCKHOLM

VÅRPROGRAM 1996

Fredagar kl. 19.30–24

- 5/1 SÖRMLÄNDSKA LEKARE
- 2/2 ELLIKA FRISELL
- 1/3 MATS BERGLUND & ANDERS NORDLÖF
- 5/4 MAGICA DE HEX
- 3/5 ACKIS SPELMÄN

Dans till bra folkmusik första fredagen i varje månad
på BRUKARHUSET, Södermannagatan 31, Stockholm

Info Annelie Sandell 08-580 347 18

Dansgruppen i samarbete med *Studieförbundet*

VÄLKOMMEN TILL **MIX** MUSIKCAFÉ!

MIX MUSIKCAFÉ är stället där du kan slinka in efter jobbet, ta en bit mat, någonting att dricka. Tillsammans med vänner eller för att träffa nya människor. För att prata och lyssna på spännande musik. Eller varför inte bjuda med någon som du länge velat få en stund tillsammans med?

MIX MUSIKCAFÉ är en scen för all möjlig musik från Sverige och Norden, från Europa och världen, framförd av invandrade traditionsbärare, svenska musikanter och gästande grupper. En spännande mix av gammalt och nytt, av välkänt och okänt.

MIX MUSIKCAFÉ arrangeras av Musikmuseets vänner i samarbete med Sveriges Radio P2. Du löser ditt medlemskort i museets reception eller

via postgiro 25 32 86-9. Avgiften för hela 1996 är 90:- och då bjuder vi på entrén första kvällen. Medlemskapet ger dig dessutom fri entré till museet, samt 15:- rabatt på biljettpriset till museets övriga arrangemang som du regelbundet får information om. Som medlem kan du även bjuda med en gäst till Mix Musikcafé. Entréavgiften per kväll är 50:-.

Sveriges Radio spelar in Mix-konserterna och sändes i P2, torsdagar kl 20.15, med start den 22 februari

MIX MUSIKCAFÉ finns nu också på CD! Mix – Musikaliska möten i Sverige (Svea Fonograms SVCD 7) heter plattan som innehåller grupper som framträtt på Mix Musikcafé. Den finns att köpa i kassan vid ingången och i Musikmuseets butik.

Välkommen!

MIX MUSIKCAFÉ är en medlemsförmån i Södermanlands spelmansförbund

REDAKTÖR: Birgitta Stenberg

Sjömansvägen 26, 151 38 SÖDERTÄLJE

BÖCKER, NOTER, KASSETTER OCH SKIVOR FRÅN SPELMANSFÖRBUNDET

Förnya och utöka Ditt folkmusikbibliotek
med våra fina produkter till specialpris

SVENSKA LÅTAR, Södermanland

Vårt landskaps del av det klassiska
storverket. 207 uppteckningar
Faksimil av originalutgåvan från 1934
Pris: 70:-

A.G. Rosenberg

420 SVENSKA DANSPOLSKOR MM

från Södermanland och andra landskap
Faksimil efter utgåvor från 1876-1882
Pris: 80:-

SÖRMLÄNDSKA VISOR del I, II och III

Visor för praktiskt bruk från den
sörmländska traditionen
Ett 30-tal visor i varje del
Pris: 20:- styck

A.P. ANDERSSON

75 Låtar och visor från Södermanland
och Närke upptecknade 1880 av skolläraren
i Västra Vingåker August Petter Andersson
Pris: 80:-

AUGUST KARLSSONS LÅTAR

49 låtar från södra Uppland och norra
Södermanland som August Karlsson
spelade dem
Pris: 70:-

50 SÖRMLÄNDSLÅTAR FÖR TVÅ VIOLINER

Utgiven till minne av Olof Andersson
Arrangerade av Olof Andersson
Pris: 60:-

SÖRMLÄNDSLÅTAR

av C.G. Axelsson, Floda förs
Utgiven 1969. Egna kompositioner
Pris: 70:-

SÖRMLÄNDSKA VISOR del 1

Kassett med visor och ramsor
hämtade ur våra visböcker
Pris: 70:-

K.P. Leffler

FOLKMUSIK FRÅN NORRA SÖDERMANLAND

400 melodier upptecknade 1898
Faksimil efter utgåvor från 1899-1900
Pris: 90:-

MORFARS FARS DANSMUSIK

Berättelser och beskrivningar om den äldre
generationens dansnöjen och spelmän
och hur traditionerna lever idag
Pris: 80:-

CARL AUGUST LINDBLOM

97 låtar ur två spelmansböcker från
1853 och 1856 samt historik om den
legendariske storspelmannen
Pris: 90:-

SÖRMLÄNDSKA ALLSPELSLÅTAR

Nothäfte samt kassett med gamla
och nya allspelslåtar från vårt
landskap
Pris: 40:-

Anders Björklund

Gunnar Nordlinder

VISOR & VERSAR

87 sjömansvisor från alla de sju haven
Pris: 70:-

I DEN SKÖNA VINGÅKERSBYGDEN, kassett

Folkmusik från Vingåker med Simmi Engs,
Anita Hedlund och Christina Frohm
Pris: 70:-

VÄLKOMMEN TILL VÄRLDEN, kassett

Visor och ramsor för små och stora barn
från den sörmländska traditionen
med våra bästa vissångare
Pris: 70:-

Beställ hem våra böcker, noter och kassetter så här enkelt:

Ring in Din beställning till Leif Epel/Excentric AB telefon 08-99 91 90 eller skriv till adressen
Box 2041, 125 02 Älvsjö, så får Du ett paket med faktura på posten. Porto tillkommer på priset.